

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 6 augustus 2010 in zaken
nrs. 10/20405, 10/20414, 10/20407, 10/20416, 10/20410 en 10/20412
in de gedingen tussen:

en

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 8 juni 2010 heeft de minister aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 6 augustus 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 augustus 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de tweede grief klaagt de minister onder meer dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij zich niet zonder nader onderzoek op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door de vreemdelingen overgelegde oproep van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Azerbeidzjan van 6 januari 2010 (hierna: de oproep) niet als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid is aan te merken. Daartoe voert de minister aan dat de voorzieningenrechter ambtshalve en zelfstandig had dienen te beoordelen of de door de vreemdelingen aan hun aanvragen ten grondslag gelegde oproep is aan te merken als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.1.3. De vreemdelingen hebben eerder op 4 september 2008 en 2 februari 2010 aanvragen ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluiten van 26 januari 2009 en 8 februari 2010 zijn deze aanvragen afgewezen. De besluiten van 8 juni 2010, waarbij de thans aan de orde zijnde aanvragen zijn afgewezen, zijn van gelijke strekking als die van 26 januari 2009 en 8 februari 2010, zodat op de tegen die besluiten ingestelde beroepen voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.1.4. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 14 september 2004 in zaak nr. 200404268/1; JV 2004/416), ziet de vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden op de bevoegdheid van de rechter om een besluit van gelijke strekking te toetsen alsof het een eerste afwijzend besluit betreft. Deze vraag is van openbare orde en vergt een zelfstandige beoordeling door de rechter. De voorzieningenrechter had dan ook direct dienen te treden in de vraag of aan de onderhavige aanvragen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, dan wel of uit het aldus door de vreemdelingen aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hen relevante wijziging van het recht voordoet. Door zich te beperken tot toetsing van het standpunt van de minister daarover, heeft de voorzieningenrechter dat miskend. Reeds hierom slaagt de grief.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen overigens in het hogerberoepschrift is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3. De vreemdelingen hebben aan hun aanvragen voormelde oproep van 6 januari 2010 ten grondslag gelegd. Daarnaast hebben zij een beroep gedaan op het Verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: het IVRK). In dat verband is aangevoerd dat de kinderen in Nederland een opleiding willen volgen.

2.4. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraken van 8 oktober 2007 in zaak nr. 200704465/1 en 7 april 2010 in zaak nr. 200902935/1/V3; www.raadvanstate.nl), is geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als hiervoor onder 2.1.2. bedoeld, indien de authenticiteit van de stukken waarmee de desbetreffende vreemdeling de door hem gestelde nieuw gebleken feiten of veranderde

omstandigheden wil aantonen niet is vastgesteld. Zoals volgt uit voormelde jurisprudentie van de Afdeling ligt het op de weg van de vreemdeling de authenticiteit van het aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde document aan te tonen. De minister kan de vreemdeling daarbij tegemoet komen door zelf de authenticiteit van de documenten te laten beoordelen, zonder daarmee echter afbreuk te doen aan de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling. Als de authenticiteit van zodanige stukken niet in de bestuurlijke fase is komen vast te staan, is het aan de vreemdeling dit in beroep alsnog aan te tonen.

Niet is in geschil dat de door de vreemdelingen ingeschakelde onderzoeker het onderzoek naar de authenticiteit van de oproep niet heeft verricht aan de hand van de originele oproep. Nu een kopie niet op echtheid kan worden onderzocht, hebben de vreemdelingen de authenticiteit van de oproep niet aangetoond. Derhalve is geen sprake van een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid als hiervoor onder 2.1.2. bedoeld.

2.5. De door de vreemdelingen aan hun beroep op het IVRK ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden zijn reeds in de eerdere procedures aan de orde gesteld, zodat reeds daarom ook in zoverre geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als hiervoor bedoeld.

2.6. Nu de vreemdelingen geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben aangevoerd, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangevoerd dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden, bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45), is voor rechterlijke toetsing van de besluiten van 8 juni 2010 geen plaats. De beroepen dienen reeds hierom ongegrond te worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 6 augustus 2010 in zaken nrs. 10/20405, 10/20414 en 10/20410;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. B. van Wagendonk en mr. H. Troostwijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

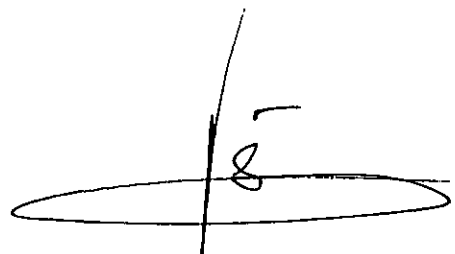
w.g. Van Loon
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 mei 2011

284-594.

Verzonden: 23 mei 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 10/20405, 10/20407, 10/20414, 10/20416, 10/20410 en 10/20412 BEPTDN/VO

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

verzoeker 1

geboren op
alsmede zijn minderjarige kinderen,

verzoeker 2

geboren op

verzoeker 3

geboren op
allen van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0809.03.1398,
verzoekers,
gemachtigde: mr. J. Groen, advocaat te Wassenaar;

tegen

DE MINISTER VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. R.R. de Groot, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 2 juni 2010 hebben verzoekers aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij afzonderlijke besluiten van 8 juni 2010 heeft verweerder de aanvragen in een Aanmeldcentrum (hierna: een AC) afgewezen. Bij brieven van 8 juni 2010 is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

De verzoeken zijn ter zitting van 25 juni 2010 behandeld. Verzoekers zijn verschenen bij verzoeker 2, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Verweerder heeft de aanvragen afgewezen, omdat geen sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden (hierna: novum of nova) in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb). In de voorgaande procedures die verzoekers

hebben gevoerd is in rechte vast komen te staan dat de relazen van verzoekers ongeloofwaardig zijn. Verzoeker hebben deze ongeloofwaardigheid met de door hen ingebrachte documenten en verklaringen in de onderhavige procedures niet weg kunnen nemen.

Verzoekers stellen zich op het standpunt dat er sprake is van nieuw gebleken feiten en ondersteunende bewijzen. Verzoekers hebben nieuwe documenten overgelegd die zij niet eerder in hun bezit hadden en konden hebben. Verzoekers zijn van mening dat zij met de overgelegde bescheiden hebben aangetoond dat ze bedreigd worden met een arrestatie bij terugkeer in hun land van herkomst.

3. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

De voorzieningenrechter zal toetsen of de beroepen een redelijke kans van slagen hebben en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekers in afwachting van de beslissing op de beroepen moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvragen heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvragen op zorgvuldige wijze binnen 48 uur zijn afgedaan.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedures de beoordeling betreft van herhaalde aanvragen. Uit het dossier blijkt dat verzoekers al eerder, op 4 september 2008, aanvragen hebben gedaan om verlening van een verblijfsvergunning asiel. Bij uitspraak van 22 juli 2009 heeft de rechtbank 's-Gravenhage de door verzoekers ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de AbRS) bij uitspraak van 14 oktober 2009 bevestigd. Op 2 februari 2010 hebben verzoekers wederom aanvragen tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij uitspraak van 26 februari 2010 heeft de rechtbank 's-Gravenhage de door verzoekers ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Op 5 maart 2010 hebben verzoekers hoger beroep ingesteld. Op 5 juli 2010 heeft de AbRS de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 26 februari 2010 bevestigd.

Nu verzoekers na de eerdere afwijzende besluiten op hun asielaanvraag wederom asielaanvragen hebben ingediend gedaan, zijn zij op grond van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Uit het ne bis in idem beginsel vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, voorhands moet worden aangenomen dat laatstgenoemd besluit door de bestuursrechter niet mag worden getoetst als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nova zijn aangevoerd, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dat geldt ook indien uit hetgeen

de vreemdeling heeft aangevoerd kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het EHRM van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45) voordoen.

De voorzieningenrechter beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nova ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moet worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), behoorden te worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopieën worden, indien verweerder zich daarop beroept, in beginsel niet aanvaard als objectieve bron. Voorts ligt het, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vw 2000, niet op de weg van verweerder om de echtheid van een ingebracht document aan te tonen.

Verzoekers hebben ter ondersteuning van hun herhaalde aanvragen ten tijde van de aanvraag de volgende documenten overgelegd:

1. Oproep Ministerie van Binnenlandse Zaken, Bureau van Politie, ongedateerd;
2. Oproep Ministerie van Binnenlandse Zaken, Bureau van Politie, d.d. 6 januari 2010;
3. verzendenvelop;
4. tweetal medische verklaringen ten aanzien van verzoeker 2 en 3, van Centrum voor Kinder- en Jeugdpsychiatrie, d.d. 28 juli 2009 en 10 juni 2009.

Voorts hebben verzoekers verklaard dat verzoeker 2 op grond van het traumatabeleid, als gevolg van mishandelingen in het land van herkomst, in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning en hebben verzoekers een beroep gedaan op het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: het IVRK).

Ter zitting hebben verzoekers aangegeven dat in onderhavige procedure de oproep van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van 6 januari 2010 als novum dient te worden aangemerkt en hebben verzoekers hun beroep op het IVRK gehandhaafd. De overige documenten die zijn overgelegd en gronden die zijn aangevoerd, zijn niet als zodanig aan te merken en behoeven geen verdere bespreking.

De voorzieningenrechter zal zich dan ook beperken tot de vraag of het door verzoekers genoemde document (hiervoor genoemd onder 2) aan te merken is als novum en of verzoekers een geslaagd beroep op het IVRK kunnen doen.

In de voorgaande procedures heeft verweerder gemotiveerd overwogen dat er geen geloof gehecht kan worden aan de asielrelazen van verzoekers. Het voorgaande is door de

ongegrondverklaring van de ingestelde beroepen in rechte vast komen te staan.

Uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de AbRS) van 25 september 2003 (nr. 200304202/1; JV 2003, 504) blijkt dat een bij een herhaalde aanvraag overgelegd document slechts als novum kan worden aangemerkt, indien dat document kan worden aanvaard als objectieve bron die de feiten, gesteld in het asielrelaas, bevestigt, zodat het relaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moet worden gezien. Zoals hiervoor is overwogen worden kopieën of originele documenten, waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld, in beginsel niet aanvaard als objectieve bron in de hier bedoelde zin.

De Koninklijke Marechaussee (hierna: de KMar) heeft het door verzoekers overgelegde document (hiervoor genoemd onder 2) blijkens het proces-verbaal van bevindingen van 3 juni 2010 onderzocht. De KMar heeft vastgesteld dat wegens het ontbreken van voldoende referentiemateriaal niet kan worden vastgesteld of het door verzoekers overgelegde documenten genoemd onder 2 echt is. Voornoemde verklaring is een deskundigenbericht waarvan verweerder in beginsel mag uitgaan.

In de zienswijze is gemeld dat naar aanleiding van de bevindingen van de KMar onder meer het document genoemd onder 2 is voorgelegd aan Prof. Dr. R. Chenciner om dat document op echtheid te beoordelen. Verweerder heeft daarin blijkens het bestreden besluit geen aanleiding gezien om de onderhavige procedure op te schorten omdat verzoekers dit onderzoek voorafgaand aan de herhaalde asielaanvragen hadden kunnen laten verrichten. De voorzieningenrechter kan verweerder hierin niet volgen, nu juist de verklaring van de KMar voor verzoekers aanleiding is geweest Prof. Dr. R. Chenciner te raadplegen.

In beroep hebben verzoekers het rapport van Prof. Dr. R. Chenciner overgelegd. Prof. Dr. R. Chenciner komt in zijn rapport tot de conclusie dat het door verzoekers overgelegde document echt is.

Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder zijn vraagtekens geplaatst bij de deskundigheid van Dr. R. Chenciner. Verweerder is van mening dat, nu enkel een verklaring is opgenomen van Dr. R. Chenciner zelf aangaande zijn deskundigheid en deze niet onderbouwd is door een onafhankelijke instantie, niet zonder meer gezegd kan worden dat Dr. R. Chenciner aangemerkt kan worden als een ter zake deskundige. Subsidiair heeft verweerder zich ter zitting op het standpunt gesteld dat uit het rapport van Dr. R. Chenciner niet duidelijk blijkt of verzoeker 1 op het politiebureau moet verschijnen als getuige of als verdachte. Verweerder stelt zich dan ook op het standpunt dat het rapport van Dr. R. Chenciner onvoldoende aanknopingspunten biedt om aan te nemen dat verzoekers te vrezen hebben voor vervolging bij terugkeer naar hun land van herkomst en zodoende niet aan te merken is als een novum.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder niet enkel en alleen vanwege het ontbreken van een (onafhankelijke) onderbouwing van de deskundigheid van Dr. R. Chenciner, kan twijfelen aan de authenticiteit van het rapport. De voorzieningenrechter stelt vast dat Dr. R. Chenciner in het rapport uitgebreid heeft aangegeven wat hij in het (recente) verleden aan rapporten heeft geschreven en voor wie hij deze rapporten heeft geschreven. De voorzieningenrechter is dan ook van oordeel dat verweerder de contra-expertise van Dr. R. Chenciner had dienen voor te leggen aan de eigen expert om de deskundigheid van Dr. R. Chenciner te beoordelen en niet heeft kunnen volstaan met de

enkele mededeling ter zitting dat niet zonder meer gezegd kan worden dat Dr. R. Chenciner aangemerkt kan worden als een ter zake deskundige.

Daarbij merkt de voorzieningenrechter nog op dat de enkele (subsidiare) stelling van verweerder ter zitting dat Dr. R. Chenciner niet duidelijk aangeeft of verzoeker 1 moet verschijnen als getuige of als verdachte, ontoereikend is om te weerleggen dat verzoekers in hun land van herkomst niet te vrezen hebben voor vervolging.

Dr. R. Chenciner heeft in zijn rapport duidelijk uiteengezet wat de gang van zaken is in Azerbeidzjan aangaande oproepen en wat normaliter op die oproepen vermeld staat. Voorts heeft Dr. R. Chenciner de gang van zaken in Azerbeidzjan op dit punt naast de zaak van verzoekers gelegd en het een en ander toegelicht. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter had het zodoende voorts op de weg van verweerder gelegen - om te kunnen beoordelen of er sprake is van een rechtens relevant novum - nader onderzoek te doen naar de gang van zaken in Azerbeidzjan aangaande het vermelden op de oproep of iemand als getuige of als verdachte moet verschijnen.

Gelet op het bovenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich niet zonder nader onderzoek op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door verzoekers overgelegde oproep van januari 2010 niet aan te merken is als novum.

De besluiten komen reeds om deze reden voor vernietiging in aanmerking. Met het oog op finale geschillenbeslechting, ziet de rechtbank aanleiding om ook de beroepsgrond te behandelen die gericht is tegen de overweging die verweerder in de bestreden besluiten heeft gewijd aan de vraag of verzoekers een geslaagd beroep op het IVRK kunnen doen. De voorzieningenrechter overweegt daaromtrent als volgt.

Nog daargelaten de vraag of verzoekers niet in een eerdere procedure een beroep op voornoemd verdrag hadden moeten en kunnen doen, is de voorzieningenrechter van oordeel dat het IVRK geen verplichtingen voor de Nederlandse staat in het leven roept teneinde verzoekers 2 en 3 in de gelegenheid te stellen hun opleiding hier te lande voort te kunnen zetten. Een beroep op dit verdrag kan dan ook niet slagen.

Zoals hiervoor uiteen is gezet zijn de bestreden besluiten onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen en niet deugdelijk gemotiveerd. De bestreden besluiten dienen daarom te worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb.

Dit betekent tevens dat de asielaanvragen zich niet leende voor afdoening in een AC en er aanleiding bestaat voor toewijzing van de verzoeken om een voorlopige voorziening. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 van de Awb, de beroepen gegrond.

Er is aanleiding voor proceskostenveroordeling. Met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht worden ter zake van verleende rechtsbijstand twee punten, met een waarde per punt van € 437,- en wegingsfactor 1, toegekend waarbij in aanmerking wordt genomen dat er sprake is van samenhangende zaken.

Aangaande het verzoek van de gemachtigde van verzoekers ter zitting om een veroordeling van de door verzoekers gemaakte kosten voor de contra-expertise en de reiskosten, overweegt de voorzieningenrechter dat verzoekers zich hiertoe dienen te wenden tot het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COA). Nu de bestreden besluiten gegrond zijn verklaard en verzoekers voor de behandeling van hun aanvragen doorgezonden zullen

worden naar een opvangcentrum, is de COA de instantie die het verzoek om vergoeding van de gemaakte kosten dient te beoordelen.

4. Beslissing

De voorzieningenrechter:

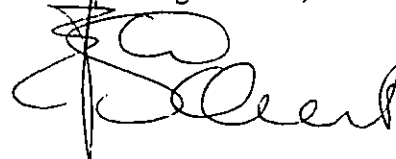
- wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening toe en gebiedt verweerder zich te onthouden van uitzettingsmaatregelen ten aanzien van verzoekers tot tenminste vier weken nadat opnieuw op de aanvragen is beslist;
- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten van 8 juni 2010;
- bepaalt dat verweerder nieuwe besluiten neemt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten die verzoekers hebben gemaakt ten bedrage van € 874,-- te vergoeden aan verzoekers.

Aldus gedaan door mr. E.C.R. Schut, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. S.A. Westerbeek-Nette, griffier.

De griffier,

De voorzieningenrechter,

Uitgesproken in het openbaar op 6 augustus 2010

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 6 AUG 2010

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
 Postbus 20019
 2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 AUG 2010	
ZAAKNR. 0201057949	
AAN: 02	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Onderdeel
 Contactpersoon
 Doorkiesnummer(s)
 Datum
 Oopstaarnummer
 Uw kenmerk
 Bijlage(n)
 Onderwerp

Procesvertegenwoordiging

mr. R. Jonkman

(038) 888 6509

13 augustus 2010

0809-03-1398

2

Hoger beroep Minister van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige
 voorziening /

en

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de
 voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo
 van 8 augustus 2010, verzonden op 8 augustus 2010, met kenmerken AWB 10/20405,
 10/20410 en 10/20414

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden nieuwe besluiten te nemen
 met inachtneming van de uitspraak. Nu de Minister zich niet met deze uitspraak kan
 verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de
 Minister geen nieuwe beslissingen hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger
 beroep heeft beslist. Het belang van de Minister bij de gevraagde voorziening is,
 ongeacht de uitkomst van de procedure, gelegen in de vaststelling dat de Minister
 geen dwangsom verschuldigd zal worden over de periode van de behandeling van
 het hoger beroep. Daarnaast is het belang gelegen in het voorkomen van de situatie
 dat de Minister het beslisproces voortzet en met inachtneming van de uitspraak
 mogelijk inwilligt. Indien met de gegrondverklaring van het hoger beroep de
 inwilliging weer teniet wordt gedaan.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende
 rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Postadres postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Telefoon: 038688 6509

Fax 038-888 6557 / 6558

Onderdeel	Immigratie- en Naturalisatiedienst
Contactpersoon	mr. M.E. Minkes
Doorkiesnummer(s)	(038) 8886413
Datum	13 augustus 2010
Dossiernummer	0809-03-1398
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 AUG 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hierbij geef ik de heer mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Minister van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo van 6 augustus 2010, verzonden op 6 augustus 2010, met kenmerken AWB 10/20405, 10/20410 en 10/20414. Voor zover noodzakelijk ziet deze machtiging tevens op het gebruik van de rekening-courant ten behoeve van eventueel verschuldigde griffiegelden.

De Minister van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
Directeur Procesvertegenwoordiging

P/o

N. T. van Schelven

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 BA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

13 AUG 2010

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie te 's-Gravenhage,
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter, zitting houdende te Almelo
van 8 augustus 2010
met kenmerken AWB 10/20405, 10/20410 en 10/20414

Inzake:

en
met IND-kenmerk 0809-03-1398
aan te duiden als verveerders
gemachtigde: mr. J. Groen
advocaat te (2242 AT) Wassenaar, aan de Van Zuylen van Nijevelstraat 110

Procesvertegenwoordiging Zwolle
postbus 40052 8004 DB ZWOLLE

Contactpersoon:
mr. R. Jankman
Tel (038) 888 6509

1. Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo van 6 augustus 2010, verzonden op 6 augustus 2010, met kenmerken AWB 10/20405, 10/20410 en 10/20414 (productie 1), in welke zaak de voorzieningenrechter de beroepen tegen de beschikkingen van 8 juni 2010 gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvragen en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 2 juni 2010 hebben verweerders herhaalde aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) ingediend.
- 2.2. Bij afzonderlijke besluiten van 8 juni 2010 heeft de Minister deze aanvragen afgewezen.
- 2.3. Blij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter de daartegen door verweerders ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3. Grievan

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in de vierde alinea op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"In de zienswijze is gemeld dat naar aanleiding van de bevindingen van de KMar onder meer het document genoemd onder 2 is voorgelegd aan Prof. Dr. R. Chenciner om dat document op echtheid te beoordelen. Verweerder heeft daarin bijkens het bestreden besluit geen aanleiding gezien om de onderhavige procedure op te schorten omdat verzoekers dit onderzoek voorsafgaand aan de herhaalde asielaanvragen hadden kunnen laten verrichten. De voorzieningenrechter kan verweerder hierin niet volgen, nu juist de verklaring van de KMar voor verzoekers aanleiding is geweest Prof. Dr. R. Chenciner te raadplegen."

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in de laatste alinea op pagina 4, doorlopend op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder niet enkel en alleen vanwege het ontbreken van een (onafhankelijke) onderbouwing van de deskundigheid van Dr. R. Chenciner, kan twijfelen aan de authenticiteit van het rapport. De voorzieningenrechter stelt vast dat Dr. R. Chenciner in het rapport uitgebreid heeft aangegeven wat hij in het (recente) verleden aan rapporten heeft geschreven en voor wie hij deze rapporten heeft geschreven. De voorzieningenrechter is dan ook van oordeel dat verweerder de contra-expertise van Dr. R. Chenciner had dienen voor te leggen aan de eigen expert om de deskundigheid van Dr. R. Chenciner te beoordelen en niet heeft kunnen volstaan met de enkele mededeling ter zitting dat niet zonder meer gezegd kan worden dat Dr. R. Chenciner aangemerkt kan worden als een ter zake deskundige. Daarbij merkt de voorzieningenrechter nog op dat de enkele (subsidiäre) stelling van verweerder ter zitting dat Dr. R. Chenciner niet duidelijk aanwezig is om te weerleggen dat verzoekers in hun land van herkomst niet te vrezen hebben voor vervolging. Dr. R. Chenciner heeft in zijn rapport duidelijk uiteengezet wat de gang van zaken is in Azerbeidzjan

aangaande oproepen en wat normaliter op die oproepen vermeld staat. Voorts heeft Dr. R.Chenclner de gang van zaken in Azerbeidzjan op dit punt naast de zaak van verzoekers gelegd en het een en ander toegelicht. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter had het zodoende voorts op de weg van verweerder gelegen - om te kunnen beoordelen of er sprake is van een rechtens relevant novum - nader onderzoek te doen naar de gang van zaken in Azerbeidzjan aangaande het vermelden op de oproep of iemand als getuige of als verdachte moet verschijnen.

Gelet op het bovenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich niet zonder nader onderzoek op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door verzoekers overgelegde oproep van januari 2010 niet aan te merken is als novum."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de verdere rechtsoverwegingen op pagina 5. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

- 4.1. Ingevolge artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) is, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking. De bestuursrechter mag een besluit op een dergelijke nieuwe aanvraag slechts toetsen indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (feitelijke nova) zijn aangevoerd, dan wel indien kan worden afgeleid dat zich een voor de vreemdeling relevante wijziging van het recht voordoet (rechterlijk novum). De bestuursrechter dient ambtshalve zelfstandig te beoordelen of aan deze voorwaarden is voldaan. Terecht heeft de voorzieningenrechter het hiervoor weergegeven toetsingskader dan ook opgenomen in de rechtsoverwegingen vanaf de zesde alinea op pagina 2, doorlopend tot de derde alinea op pagina 3 van de aangevallen uitspraak.

Ad grief 1

- 4.2. De Minister merkt op dat het in het geval van een opvolgende aanvraag aan de aanvrager is om de authenticiteit van een ter onderbouwing van die opvolgende aanvraag overgelegd document aan te tonen, en niet aan de Minister om aan te tonen dit document vals is. Het staat de aanvrager daarbij vrij om aan de hand van een deskundigenrapport aan te tonen dat een document authentiek is. Vast dient te staan dat degene die het rapport van onderzoek opstelt als deskundige op dit gebied kan worden aangemerkt. Om een oordeel te kunnen geven over de authenticiteit van een document dient een deskundige daarbij de beschikking te hebben over het originele document, omdat hierbij, bijvoorbeeld, eigenschappen van het gebruikte papier, de wijze van bedrukking en de gedetailleerdheid van erop geplaatste stempels een rol kunnen spelen.
- 4.3. Verweerders hebben ter onderbouwing van hun opvolgende aanvraag documenten overgelegd waarvan de authenticiteit door de Minister niet kan worden vastgesteld. Dit dient voor rekening van verweerders te komen, nu verweerders vóór het indienen van de opvolgende aanvraag rulschoots in de gelegenheid zijn geweest om, bijvoorbeeld, een deskundigenrapport te laten opstellen. Dit heeft de rechtbank miskend.

Ad grief 2

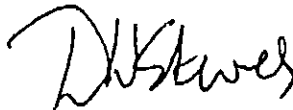
- 4.4. Allereerst heeft de voorzieningenrechter, in weervil van hetgeen hiervoor onder 4.1 is aangegeven, met het oordeel dat de Minister het rapport van dr. R. Chenciner had dienen voor te leggen aan de elgen expert om de deskundigheid van dr. R. Chenciner te beoordelen, blijk gegeven van miskenning van het van toepassing zijnde toetsingskader. Met de opmerking dat de enkele (substadiare) stelling van de Minister ter zitting, dat dr. R. Chenciner niet duidelijk aangeeft of betrokkene moet verschijnen als getuige of als verdachte, ontoereikend is om te weerleggen dat verweerders in hun land van herkomst niet te vrezen hebben voor vervolging, miskent de rechtbank het van toepassing zijnde toetsingskader eveneens. Reeds om die reden komt de onderhavige uitspraak voor vernietiging in aanmerking.
- 4.5. Voorts is het, zoals hiervoor onder 4.2 is aangegeven, aan de aanvrager, die aan zijn opvolgende aanvraag een document ten grondslag legt, om de authenticiteit van dit document aan te tonen. Indien sprake is van een deskundigenrapport dient dit te zijn opgemaakt aan de hand van het originele document door de terzake deskundige aan de hand van het originele document. Echter, uit het rapport van dr. R. Chenciner blijkt reeds dat het onderzoek voor dit rapport niet is verricht aan de hand van originele documenten, maar aan de hand van kopieën en per e-mail verzonden scans. Reeds om die reden kan het rapport van dr. R. Chenciner niet worden aangemerkt als een rapport van contra-expertise met betrekking tot van de authenticiteit van de onderhavige documenten. De rechtbank is daarbij in haar oordeel voorbijgegaan aan de omstandigheid dat in het rapport van dr. R. Chenciner juist om die reden ook niet is geconcludeerd dat de onderzochte documenten authentiek zijn. Immers, de conclusie van dit rapport luidt dat "the three Documents appear to be genuine from black and white photocopies and emailed black and white (Document 1) and colour scans (Documents 2 and 3)."
- 4.6. Met betrekking tot de deskundigheid van dr. R. Chenciner wijst de Minister er op dat uit het door verweerder overgelegde rapport 18 juni 2010 niet kan worden afgeleid dat dr. R. Chenciner enige expertise heeft op het gebied van door de Azerbeidjaanse autoriteiten afgegeven documenten zoals de thans voorliggende oproep. Dat de opsteller van het rapport eerder 'similar documents' heeft gezien maakt naar het oordeel van de Minister niet dat hij dan ook zonder meer als deskundige op het terrein van document-onderzoek kan worden aangemerkt. Tevens blijkt uit het rapport niet waarom de opsteller van de authenticiteit van genoemde 'similar documents' mocht uitgaan. Uit het rapport van dr. R. Chenciner blijkt voorts niet dat de opsteller de beschikking heeft over referentiemateriaal van door de Azerbeidjaanse autoriteiten afgegeven documenten als de door verweerders overgelegde schriftelijke oproepen.
- 4.7. Uit openbare bronnen (productie 2) blijkt voorts dat Robert Chenciner ethnografie heeft gestudeerd en zich heeft gespecialiseerd in cultuur, mensenrechten en ontwikkelingen in, aanvankelijk, de Kaukasus en later alle vroegere Sovjetstaten met uitzondering van de Baltische landen. Robert Chenciner heeft met name gepubliceerd over reizen en culturele tradities in de Kaukasus (zie bijvoorbeeld: <http://www.cornucopia.net/chenciner.html>). Ook hieruit blijkt derhalve niet dat dr. R. Chenciner als deskundige moet worden aangemerkt op het gebied van door de Azerbeidjaanse autoriteiten afgegeven documenten.

4.8. Evenzeer heeft de rechtbank miskend dat, zelfs indien van de authenticiteit van het door verweerders ingebrachte document zou moeten worden uitgegaan, om te worden aanvaard als novum het onderhavige document de feiten zoals gesteld in het asielrelaas dient te bevestigen. Dat is echter naar het oordeel van de Minister geenszins het geval. De Minister verwijst hiervoor naar de in rechte vaststaande beschikkingen uit de eerdere asielprocedures van verweerders. Met het onderhavige document zijn met name de twijfels aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verweerders omtrent het tijdstip van hun vertrek uit Azerbeidjan niet weggenomen. Ook anderszins kan naar het oordeel van de Minister niet aan de hand van een enkele oproep niet worden gesteld dat thans vast is komen te staan dat enig deel van het asielrelaas van verweerders op waarheid rust.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerders tegen het besluiten van 8 juni 2010 ingestelde beroepen.

Zwolle, 13 augustus 2010

Gemachtigde,

D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE
telefoon (030) 888 6784
telefax 030 - 888 6557 / 6558*